

den eneste Handel med Dynamit, som Gendarmerne kunne faa Lov til at efterse. Fremdeles ere Brugerne af Dynamit i hele Landet meget faa. Der er naturligtvis ingen, der giver sig af med Dynamit undtagen de, der absolut skulle bruge det i deres Forretning; ellers styr man Dynamit som Pesten, og de Brøndgravere og lignende, som bruge det, ere saa overordentlig faa, at der ikke er Grund til af Hensyn til dem i Lovforslaget at optage Bestemmelser om Gendarmeriet. Den ærede Minister mente, at det er ubilligt og uretfærdigt, at en Mand ikke maatte føre Gendarmen som Vidner. Hvad uretfærdigt er der deri? Da vi ikke havde Gendarmen, kunde de jo ikke føres som Vidner, og i det Øjeblik de falde bort, kunne de heller ikke føres som Vidner. Det, som Vædringsforslaget gaar ud paa, er, at Gendarmerne i disse Sager betragtes som ikke eksisterende; det er det hele. Det kan ikke være uretfærdigt imod nogen Borger i Samfundet, at han ikke kan føre en Gendarm som Vidne. Man betragter det jo heller ikke som uretfærdigt, at man berøver en dansk Borger nogle af hans Rettigheder; der er jo mange Tilfælde i Livet, i hvilke en eller anden maa give Afkald paa sine Borgerrettigheder paa Grund af, at han kommer i en anden Stilling, i en Embedsstilling, eller anden Virksomhed. Man har f. Eks. i Grundloven og Valgloven Bestemmelser om, at naar en Mand er i tjenende Stilling, kan han ikke udøve Valgret. Her have vi Gendarmerne, som ogsaa ere i en tjenende Stilling, deres Instruks for denne tjenende Stilling er saaledes, at det vanskeligt gaar an at give dem Vidneret. Der er saaledes slet ikke noget i Vejen for, at man ved Lovbud kan gøre denne Indskrænkning i deres borgerlige Rettigheder. For øvrigt har selve Regeringen ved dette Lovforslag vist, at den tør gøre Indskrænkning i Folks borgerlige Rettigheder. Jeg sigter herved til Bestemmelsen om, at Fattiglemmer ikke maa gaa paa Jagt. Fattigloven forbyder dem ikke at gaa paa Jagt, den forudsætter kun, at de miste visse borgerlige Rettigheder, Valgret til Kommunerne og Rigsdagen, Ret til at indgaa Egtteskab o. s. v., men der staar ikke noget om, at de ikke skulle have Ret til at gaa paa Jagt; det er en ny Bestemmelse, naar Ministeriet nu vil fratage disse Folk denne Ret. Man kan altsaa meget vel ved Lov fratage Folk visse Rettigheder og sige, at de ere uforenellige med den Gerning, der skal udføres af de paagældende. Jeg kan heller ikke give den ærede Minister Ret i, at vi ved at vedtage denne Paragraf skulle have godkendt Gendarmeriet. Det er vistnok

en Forstaaelse, som den ærede Minister ikke kan føre igennem, og som kommer til at staa for hans Regning alene. Jeg har nok hørt den juridiske Læresætning fremst, at hvad ikke er forbudt, er tilladt, men den kan næppe overføres herpaa. I alt Fald har man herfra givet Præcedenser nok for, at man ikke vil anerkende Gendarmerikorpsen, derved, at man har forkastet Lovforslag derom og stadig nægter Bevillingerne dertil. Skulde det nu komme til at staa i denne Lov, er der ikke dermed givet den nogen Anerkendelse, thi jeg er vis paa, at naar Finansloven om otte Dage atter kommer til Forhandling her, vil den ærede Minister finde dette udtrykt deri, at Bevillingen til Gendarmerikorpsen nægtes. Derimod skal jeg give det ærede Medlem for Præsto Amts 4de Valgkreds (A. Hage) Ret i, at Vædringsforslaget er ikke ganske heldigt affattet, som det foreligger, og Udvalget skal have sin Opmærksomhed henvendt derpaa til 3dje Behandling. Der er jo brugt Udtrykket Gendarmen i Almindelighed, men vi have et andet Gendarmkorps, som det ikke er Meningen at komme for nær. Vi skulle altsaa rette dette, om ikke just saaledes, som det ærede Medlem fremhævede, saa at det ikke rammer Gendarmkorpsen i Fremtiden. Thi jeg tror rigtignok, at Navnet Gendarm har erhvervet en saadan Betydning hos det danske Folk, at der ikke bliver oprettet noget Korps med det Navn med Rigsdagens Billigelse, kun ad provisorisk Vej kan jeg tænke mig, at der bliver oprettet et nyt Gendarmerikorps.

Cl. Nielsen: Det er nogle ganske faa Bemærkninger, som jeg ikke kan undlade at gøre angaaende Vædringen under Nr. 12 til § 11. Det er ikke som Sagtelster eller som sagkyndig, men som Landmand og altsaa paa den almindelige Jordbrugers Interesse, jeg ønsker at sige et Par Ord. Jeg kan ikke se andet, end at denne Vædring, hvis den vedtages, aldeles forbyder Hundehold. Der er en Bøde for, naar Hunden strejfer om uden for Vejene. Jeg forstaaer dette Udtryk ligesom min ærede Sidemand for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) saaledes, at der ikke fordres andet, end at Hunden kommer uden for Vejene, strejfer lidt ud til Siderne, for at man skal være ifalden en Bøde, som ikke er lille. Heller ikke kan jeg se andet, end at det i begge Tilfælde bliver en dobbelt Bøde, ikke blot til Sagtejeren, men ogsaa til Jordbrugeren. Jeg gad ogsaa nok vidst, hvorledes den Husmand vil være stillet, som holder Hund, thi naar den blot kommer ud paa Marken og muntret sig en lille Smule, saa er den ude